

عنوان مقاله:

بررسی ترانه سرایی عرفانی ایران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

محمد امین محمد پور - دانشجوی دکتری تخصصی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

خلاصه مقاله:

در این جستار، ترانه سرایی عرفانی در ادبیات فارسی بررسی می شود، کهن ترین اشعار فارسی در میان ترانه ها یافت شده است. ترانه اصطلاحی عام بوده است که بر انواع قالب های شعری ملحون یا همراه موسیقی به ویژه فهلویات، دو بیتی، رباعی و بیت اطلاق می شده است. عرفان یکی از عمیق ترین مکاتب فکری است که توانسته در ترانه ما متجلی شود. نخست به تعریف ترانه و ویژگی ها و سیر آن در گذشته و امروز پرداخته می شود و سپس به ویژگی های وزن و زبان ترانه های عرفانی می پردازیم و ترانه های عرفانی امروز و وزن آن کاویده می شود. نتایج حاصل نشان می دهد که درون مایه عرفانی، بخش قابل توجه ای از ترانه ها را شکل داده است. زبان این ترانه ها نمادین و صمیمی است و موسیقی بیشتر بر پایه کلام این تصنیف های ساخته شده است

کلمات کلیدی:

شعر، قالب، ترانه، ترانه عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830391>

